

ಮತ್ತದೇ ಬೇಸರ, ಏಕಾಂತ, ಅದೇ ನೆರಳು...

ನವದಂಪತಿಯ ಮಧುಚಂದ್ರದ ಸಂಭ್ರಮ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನ ಎಸ್ಟೇಟ್ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಶೀಲಾ - ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಸ್ಟೇಟ್ ಒಳಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಮನೆ. ಕೆಳಗಡೆ ಎಡಕ್ಕೆ, ಹಚ್ಚನೆ ಹಸಿರು ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಕನ್ ಗ್ರಾಸ್‌ನ ಲಾನ್ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸುತ್ತ ಹೂ ಬಿಟ್ಟು ಅಂಥೋರಿಯಮ್ ಗಿಡಗಳ ಅಂಚು. ಲಾನ್‌ನ ನಡುವಿನಲ್ಲೊಂದು ಉಯ್ಯಾಲೆ. ಬಲಕ್ಕೆ, ಕಾಫಿ ಒಣಗಿಸಲೆಂದು ಬೀಜಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಮಲಗಿದ ವಿಶಾಲ ಅಂಗಳ. ಮನೆಯ ಸಿಟೊಟ್ಟಿ ನಿಂತು ದೂರಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣೋಟ ಬೀದಿರೆ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ನ್ನು ಸೀಳಿ ಹಾಯುವ ಸುಂದರವಾದ ಅರ್ಧವೃತ್ತಾಕಾರದ ಅಂಕುಡೊಂಕು ತೋರೆ. ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ತೋರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಸುವ ಆ ಬದಿಯ ಕಾಫಿ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯ ಗಾಳಿ ಹಾದು ಬಂದು ಇತ್ತ ಕಡೆಯಿರುವ ಮನೆ ಮನಗಳನ್ನು ಪುಳಕಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಪತ್ನಿ ಶೀಲಾಳೊಂದಿಗೆ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟರು. ಅಡುಗೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು, ಆಳುಕಾಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಡಾ. ಗಣೇಶರೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ತೋರೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸೆಕೆಯಾದಾಗ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗು ಹಾಕುವುದು, ಅಲ್ಲೇ

ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುವುದು ನಡೆದೇ ಇತ್ತು. ಅಡುಗೆಯಾತ ಉದ್ದನೆಯ ಕೋಲಿಗೆ ಟೊಯಿನ್ ಕಟ್ಟಿ, ಅದರ ತುದಿಗೊಂದು ಗಾಳ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ಗಾಳಕ್ಕೊಂದು ಎರೆಹುಳ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ತಿಳಿದವರಂತೆ ಗಾಳಹಾಕಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದರ ಕುರಿತ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಮೀನೂ ಗಾಳಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕದೇ ಹೋದಾಗ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಯಾವುದಾದರೂ ಅಪರೂಪದ ಮರವೋ ಎಲೆಯೋ ಪಕ್ಷಿಯೋ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕುತೂಹಲಿಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಕೈಚಳಕ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಪಟ್ಟಿಪಟ್ಟಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸೆರೆಹಿಡಿದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಬ್ಬರೂ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರರ ಅತಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಕೆಮೆರಾ ಕಣ್ಣು ಶೀಲಾಳ ಅಚ್ಚರಿಯನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಅದರ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲೇ ಮಗ್ನವಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶೀಲಾ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಯಾವುದೇ ಹವ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಂದು ಚಾರ್ಮಿನಾರ್ ಹೊತ್ತಿಸುವ ಅವರ ಚಟಕ್ಕೂ ಆಕೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಿಲ್ಲ. ಸಂಜೆಯಾದರೆ ಸಾಕು, ಗ್ಲಾಸ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೂರುವುದನ್ನೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಯಾವುದೇ ಆಶಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಎಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತನಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟರು! ಆ ಧನ್ಯತೆ ಅವಳಲ್ಲಿತ್ತು. ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರದ ನಿಮಿತ್ತವಾದ ಬಿಗುಮಾನವಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಂಬ ಗೌರವ ಭಾವವಿತ್ತು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ತೆಳ್ಳನೆಯ ವೈಷಮ್ಯದ ಪೊರೆಯೊಂದು ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ.

'ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ವಯಸ್ಸಿನ ಅಂತರದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆನಾದರೂ ಕೆಡುಕು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಾ?' ಹೊಳೆದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದರು.

'ಛೆ, ಎಂಥ ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀರಿ ನಿನ್ನ!' ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲರಿಯದೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ನುಡಿದಳು ಶೀಲಾ. ಮತ್ತನೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅವರ ಎದೆಗೆ ಚಾಚಿ, ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸದೆ ಆಕಾಶ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳನೆಯ ಮೋಡ ಮರೀಚಿಕೆಯೊಂದು ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

'ನಾನಂದೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ, ಈ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಬೇಡಾಂತ, ಆದ್ರೆ ಅಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು- ಕ್ಷಮಿಸು- ಮಾವನವರು ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ.'

'ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಿಮಗೇನು ಮಹಾ ಪ್ರಾಯ ಆಗಿದೇಂತ ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ತೀರಾ?' ಸ್ವಲ್ಪ ಮೌನದ ಬಳಿಕ ಶೀಲಾ ಮುಂದುವರಿಸಿದಳು;

'ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಿರಿ. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಗೌರವ, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ನಿಮ್ಮಿಂದಲಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತು.'

'ಅಂದ್ರೇನು ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ? ಹಾಂ. ಹೌದು, ಆ ಪವನಿನಿಂದ ಏನೋ ಅಪಾಯ ಕಾದಿದೆ ಅಂತ...'

'ಹ್ಯಾಂ!' 'ಅರೆ! ಗಾಬರಿ ಯಾಕೆ? ಅವನೇನೋ ದುಡ್ಡು ದೋಚುವ ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದ್ದಾಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ.'

'ಅದಕ್ಕೆ ನೀನಾಕ ನಡುಗುತ್ತಿ?' 'ಯಾರು ಹೇಳಿದರ ಹಾಗಂತ?'

'ಡಾ. ಗಣೇಶ್ ಹೇಳಿದರು. ಮದುವೆ ಮುಗಿಸಿ ಬರ್ರಾ ಇರ್ರೇಕೆದ್ರೆ ಆತ ಹೂಂಕರಿಸ್ತಾ ಎದುರಿಗೆ ಬಂದನಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನೇ ಗಣೇಶರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದು.'

'ಅವರು ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಿದರು?' ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತಾ ಶೀಲಾ ಕೇಳಿದಳು.

'ಇನ್ನೇನು? ಅದೇ ಚಿನ್ನದ ಬಗ್ಗೆ. ಅದನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೂ ವಶೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಂತೆ. ಹೌದೆ?'

'ಅಯ್ಯೋ!' ಒಮ್ಮೆಲೆ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದಳು ಶೀಲಾ!

'ಯಾಕೆ? ಏನಾಯ್ತು?'

'ಯಾರೋ ಆಚೆ ದಂಡೆಯ ಮರದ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನೋಡಿ ಒಮ್ಮೆ.'

ಮರದ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಆತು ಈಚೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರೂ ಎದ್ದು ನದಿಯ ಆ ಬದಿಯ ಕಾಫಿ ತೋಟಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಮಿಲಾಯಿಸಿದರು. ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

'ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಹೆದರಿಕೊಳ್ತೀಯಾ?'

'ನಾನಂತೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬತ್ತ ಹಲಸಿನ ಮರದ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದು ಹೋದ ಆಜನೆಯಾಯ್ತು.'

'ಹುಚ್ಚಿ, ಬಾ ಹೋಗೋಣ. ಕತ್ತಲಾಯ್ತಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಅಡುಗೆಯವನಿಗೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿ, ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟರು.

ಇಂತಹದೇ ಘಟನೆ ಕೆಲವು ಬಾರಿ ನಡೆಯಿತು. ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಕದ್ದು ನೋಡುವಂತೆ, ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಂತೆ. ಯಾಕಾದರೂ ಈ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಮನೆಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡವೋ ಎಂದೂ ಶೀಲಾಳಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಊರಿಗೆ ಹೋದೊಡನೆಯೇ ಶೀಲಾಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಮನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತಾದರೂ ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಪ್ರೊ. ಭಾಸ್ಕರ್ ಸಹ ಆ ಸಪ್ಪಳದ ಗುಂಗಿಗೆ

